

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.047 van 9 mei 2011
in de zaak A. 193.768/IX-6488**

In zake : XXXX
 die woonplaats kiest bij
 het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt (VSOA)
 Groep Financiën
 gevestigd te 1000 Brussel
 Centrumgalerij Blok II
 Kleerkopersstraat 15-17

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën

Tussenkommende partij :

XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koenraad Maenhout
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Filip Williotstraat 30 bus 0102
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 augustus 2009, strekt tot de
nietigverklaring van “het koninklijk besluit [van] 22 juni 2009 [...] houdende
benoemingen in de betrekkingen waaraan de titel verbonden is van gewestelijk
directeur bij een fiscaal bestuur”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en een administratief dossier ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 18 januari 2010. De tussenkomende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 maart 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Veerle Roggeman, die verschijnt voor de verzoeker, inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jill Fleury, die loco advocaat Koenraad Maenhout verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sinds 1 november 1997 directeur bij een fiscaal bestuur bij de directe belastingen op de directie Brussel. Sinds 1 oktober 2003 oefent hij de hogere functies uit van gewestelijk directeur bij de directie Gent II.

3.2. In juni 2007 worden verschillende betrekkingen van gewestelijk directeur vacant verklaard in de verschillende fiscale besturen. In het vacaturebericht wordt bepaald dat de ambtenaren die houder zijn van de titel van directeur bij een fiscaal bestuur of van eerstaanwezend inspecteur-dienstchef bij een fiscaal bestuur die de vereiste titels bezitten in hun sector en die op 1 juni 2007 minstens zes jaar anciënniteit in niveau A en/of ex-niveau 1 tellen zich kandidaat kunnen stellen.

De verzoeker postuleert voor zeventien betrekkingen.

3.3. De selectieprocedure omvat deels een door Selor via een computerprogramma uitgevoerde beoordeling, van de vereiste generieke competenties van de kandidaten voor de te begeven functies.

De verzoeker scoort laag in vergelijking met de referentiegroep op de gemeten competenties “organiseren”, “numeriek redeneren” en “verbaal redeneren”, terwijl de competenties “coachen/ontwikkelen” maar middelmatig en de competenties “servicegericht handelen” en “doelstellingen behalen” eveneens middelmatig aanwezig worden geacht. Uit het rapport van Selor blijkt dat enkel de competentie “communiceren” bij de verzoeker voldoende aanwezig wordt geacht.

De aanwezigheid van de vereiste technische competenties wordt niet gequoteerd. Wel is er een beoordeling die op 7 december 2007 werd uitgebracht door de algemene inspectie en die luidt als volgt:

“De Hr. XXXX is een goed en onbesproken fiscaal ambtenaar maar hij is weinig representatief als leidinggevend ambtenaar. Betrokkene gedraagt zich correct in de hogere functie van gewestelijk directeur op het CC Gent II maar hij mist bezieling en dynamisme. Hij is eerder een goed fiscaal expert gebleven die zich vasthoudt aan zijn verworven kennis en ervaring maar hij heeft niet de uitstraling van een leider. Hij draagt geen overtuiging uit en op organisatorisch vlak en besturend vlak is er een duidelijk tekort aan inzet. Hij overlegt wel, wat ook blijkt uit de scores ivm. communicatie, maar hij is zwak in het nemen van de uiteindelijke beslissing en in de organisatie. Zulks blijkt ten overvloede uit de scores op de generieke competenties waar hij globaal heel zwak te voorschijn komt. Betrokkene beschikt niet over de nodige kwaliteiten om op een gedreven en dynamische wijze het ambt van gewestelijk directeur uit te oefenen.”

3.4. In een nota van 17 december 2007 van de Administratie der directe belastingen, sector taxatie, Centrale Diensten, Directie V/1, gericht aan het directiecomité worden de titels en verdiensten van de kandidaten vergeleken en wordt voor elke betrekking de, naar het oordeel van de administratie, meest geschikte kandidaat voorgesteld. De verzoeker wordt daarbij voor een aantal betrekkingen waarvoor hij kandidaat was, voorbijgegaan door andere kandidaten omdat zij meer geschikt worden geacht dan de verzoeker of de verzoeker minder geschikt dan zij. De redenen waarom hij minder geschikt wordt geacht voor een betrekking van gewestelijk directeur worden in die nota als volgt verwoord:

“Betrokkene is een goed en onbesproken fiscaal ambtenaar maar hij is weinig representatief als leidinggevend ambtenaar. Betrokkene gedraagt zich correct in de hogere functie van gewestelijk directeur bij het Controlecentrum Gent II: hij mist de nodige bezieling en het dynamisme voor deze functie. Hij draagt geen overtuiging uit en op organisatorisch en besturend vlak is er een duidelijk tekort aan inzet. Hij overlegt wel, wat ook blijkt uit de evaluatie van zijn generieke competenties op het vlak van communicatie, maar hij heeft het moeilijk om de uiteindelijke beslissing te nemen en om zijn diensten te organiseren. Dit element wordt bevestigd door dezelfde evaluatie waaruit blijkt dat hij onvoldoende in staat is numerieke en verbale informatie correct te begrijpen en er de juiste conclusies uit te trekken. Bovendien wordt vastgesteld dat betrokkene te weinig aandacht besteedt aan lange termijn opportuniteiten. Hij geeft evenmin aan zijn medewerkers (de nodige instructies om ze) actief te begeleiden om hun competenties verder te helpen ontwikkelen, hij vertrouwt

hen blijkbaar geen bijkomende taken toe rekening houdende met hun specifieke kennis en vaardigheden. Betrokkene beschikt niet over de nodige kwaliteiten om het ambt van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur uit te oefenen.”

3.5. Op 18 december 2007 neemt het directiecomité van de FOD Financiën de voorstellen van de voornoemde Administratie van de directe belastingen alsmede de motivering ervan ongewijzigd over. Zij worden, nadat het directiecomité op 1 augustus 2008 de voorstellen heeft hernomen, op 10 september 2008 aan de kandidaten betekend.

3.6. Op 19 september 2008 dient de verzoeker een bezwaarschrift in tegen de benoemingsvoorstellen. Hij laat in essentie gelden dat het, op één uitzondering na, sinds 2005 geleden is dat er nog een ambtenaar van de centrale diensten het CC Gent II bezocht heeft en dat hij nooit een negatieve opmerking heeft gekregen over de verrichte werkzaamheden of over zijn manier van leiding geven als gewestelijk directeur, zodat de vraag rijst om welke redenen er nu negatief wordt geoordeeld over zaken zoals representativiteit, dynamisme, organisatietalent, het durven nemen van beslissingen en dergelijke meer. Hij wijst op het verschil in inhoud tussen de taken van een gewone gewestelijke directie en deze van een controlecentrum dat met een beperkt aantal personen instaat voor een grondige controle van een geringer aantal dossiers en waar de nadruk dan ook ligt op de selectie van de te onderzoeken dossiers en op het coachen en opvolgen van medewerkers, teneinde een optimale vooruitgang der werkzaamheden te bewerkstelligen. Het uiteindelijke doel bestaat er, aldus de verzoeker in om een zo laag mogelijk aantal werkdagen per dossier te besteden zonder de kwaliteit van het werk, zowel wat het resultaat als de klantvriendelijkheid betreft, uit het oog te verliezen.

Ter weerlegging van de tekortkomingen die hem in de beoordeling van de algemene inspectie worden toegeschreven voert de verzoeker de volgende elementen aan:

- Hij heeft op eigen aanvraag deelgenomen aan het vernieuwingspilotproject “Dominique”.

- Hij is wel degelijk bezorgd voor het behalen van de doelstellingen, wat onder meer moet blijken uit de omstandigheid dat hij het rendement van zijn controlecentrum stelselmatig verhoogt, terwijl dit volgens de statistieken reeds tot één van de meest performante van het land behoort qua aantal dossiers, polyvalente controles en gemiddelde controleduur. Hij doet bovendien aan performantiemanagement, wat blijkt uit de omstandigheid dat hij een actieplan heeft opgesteld ter verhoging van het rendement, iets waarvoor hij in het verleden reeds werd gefeliciteerd. Derhalve wordt in zijn beoordeling onterecht gesteld dat hij te weinig aandacht heeft voor lange termijn opportuniteiten en dat hij moeilijk zijn diensten kan organiseren.
- Zijn dienst scoort ook goed inzake de gerechtelijke en administratieve geschillen.
- Hij stimuleert zijn medewerkers om ACL te gebruiken bij het onderzoek van boekhoudingen ter verbetering van de kwaliteit, wat resulteert in een hoger rendement. In zijn beoordeling wordt dan ook ten onrechte gesteld dat hij geen actieve begeleiding geeft om de competenties van zijn medewerkers verder te helpen ontwikkelen.

De verzoeker laat voorts gelden dat de beoordeling op grond van de computergestuurde generieke competentietest op alle vlakken wordt tegengesproken door de resultaten die hij in zijn controlecentrum behaalt.

Tot slot gaat de verzoeker in op zijn minder goede score voor de test over begrip van numerieke en verbale communicatie, die hij wijt aan een gebrek aan vertrouwdheid met de manier van testen door Selor. Hij betoogt dat hij niet zo ver zou zijn geraakt in zijn loopbaan indien hij werkelijk niet in staat was numerieke en verbale communicatie te begrijpen.

3.7. De verzoeker wordt op 14 november 2008 gehoord door het directiecomité. Ter aanvulling van zijn bezwaarschrift voert hij een aantal elementen aan die hem in het kader van de inzage van het benoemingsdossier zijn opgevallen. Hij laat gelden dat alle andere collega's interimarissen gewestelijk

directeur in de regio Oost-Vlaanderen voor benoeming worden voorgesteld en dat in de verantwoording van die voorstellen amper wordt verwezen naar de generieke competentiemeting en helemaal niet naar het computergestuurd gedeelte ervan. Integendeel wordt terecht beklemtoond dat zij over een ruime kennis beschikken op administratief, fiscaal en juridisch vlak en dat zij hun dienst zeer goed hebben geleid. In het voorstel voor een ander kandidaat wordt zelfs gezegd dat bij de evaluatie van de generieke competenties niet alle geschiktheden naar boven zijn gekomen maar dat de praktijk aantoonde dat hij wel degelijk over die competenties beschikt. De verzoeker voert aan dat de vaststellingen uit de praktijk bij voormelde kandidaten duidelijk primeren op de testresultaten, terwijl bij de beoordeling van zijn competenties juist het omgekeerde geldt.

3.8. In een nota van 16 december 2008 aan het directiecomité argumenteert voornoemde Administratie der directe belastingen dat het bezwaarschrift van de verzoeker geen elementen bevat die van aard zijn om de benoemingsvoorstellen te herzien, wat door het directiecomité op 19 december 2008 wordt gevolgd.

Op 22 januari 2009 wordt de beslissing van het directiecomité over het bezwaarschrift aan de verzoeker meegedeeld.

3.9. Bij koninklijk besluit van 22 juni 2009 worden onder meer XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX bevorderd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur. Voornoemde personen werden benoemd in de betrekkingen waarvoor de verzoeker zich kandidaat heeft gesteld (cfr. rubriek 4).

Dit is het bestreden besluit. Het wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 september 2009.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Eerste exceptie van de verwerende partij

Standpunt van de partijen

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, in zoverre het gericht is tegen de benoemingen van fiscale ambtenaren in betrekkingen waarvoor de verzoeker zelf niet heeft gekandideerd. Zij stelt dat de verzoeker de nietigverklaring beoogt van het volledige koninklijk besluit van 22 juni 2009, waarbij 27 ambtenaren worden bevorderd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur, terwijl de verzoeker zich maar voor 17 betrekkingen kandidaat heeft gesteld, waarin uiteindelijk slechts 14 kandidaten werden benoemd.

5. De tussenkomenende partij sluit zich in haar memorie bij deze exceptie aan, doch laat gelden dat de verzoeker, door zich niet te beperken tot de nietigverklaring van de benoemingen in de standplaatsen waarvoor hij effectief heeft gepostuleerd, het vereiste belang ontbeert zodat zijn verzoek tot nietigverklaring onontvankelijk is.

Beoordeling

6. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang. Het belang dat aldus van de verzoeker wordt vereist, houdt onder meer in dat hij ingevolge de bestreden akte of het bestreden reglement een rechtstreeks, persoonlijk en zeker nadeel moet lijden, waaraan de vernietiging van die akte of dat reglement kan verhelpen.

Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoeker slechts belang heeft bij de vernietiging van de benoemingen in betrekkingen waarvoor hij gekandideerd heeft. Het direct voordeel dat met een vernietiging wordt nagestreefd bestaat erin zelf in de betrekking benoemd te worden en om in een betrekking als deze welke hier aan de orde is benoemd te kunnen worden, moet men zich kandidaat gesteld hebben.

De tussenkomende partij gaat in haar exceptie nog verder: uit de ontstentenis van belang bij de benoeming in betrekkingen waarvoor de verzoeker niet kandideerde besluit zij dat het beroep in zijn geheel niet ontvankelijk is. Die stelling wordt niet gevolgd: de verzoeker heeft onmiskenbaar belang bij de vernietiging van de benoemingen in de betrekkingen waarvoor hij kandideerde.

7. De exceptie van de verwerende en van de tussenkomende partij is bijgevolg gegrond in de mate dat het beroep tot nietigverklaring dient te worden beperkt tot de benoemingen tot gewestelijk directeur in de standplaatsen waarvoor de verzoeker effectief heeft gepostuleerd.

Tweede exceptie van de verwerende partij

Uiteenzetting van de exceptie

8. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een tweede exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, in zoverre het gericht is tegen de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX. Zij merkt op dat laatstgenoemde met ingang van 1 september 2009 werd gepensioneerd, zodat de betrekking van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur bij de gewestelijke directie der directe belastingen Brussel II opnieuw vacant is.

Beoordeling

9. Uit het administratief dossier blijkt dat door de oppensioenstelling van XXXX zijn betrekking opnieuw vacant is geworden. Een nietigverklaring van het bestreden besluit voor zover het betrekking heeft op de benoeming van XXXX tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur is dan ook niet langer noodzakelijk opdat de verzoeker zich voor die betrekking kandidaat zou kunnen stellen.

Daaruit volgt dat het materieel belang, van de verzoeker bij het instellen van het beroep tegen de benoeming van XXXX, in de loop van het geding is teloorgegaan.

10. De exceptie is gegrond.

Exceptie van de tussenkomende partij

Uiteenzetting van de exceptie

11. In haar laatste memorie werpt de tussenkomende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, afgeleid uit het niet uitputten door de verzoeker van alle interne beroepsmogelijkheden. Zij laat gelden dat de verzoeker op grond van artikel 26bis, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het Rijkspersoneel (hierna: het koninklijk besluit van 7 augustus 1939), opnieuw een schriftelijke klacht kon indienen bij het directiecomité, volgens de in § 2 van dat artikel bedoelde procedure, indien hij zich opnieuw benadeeld achtte. Deze mogelijkheid is volgens de tussenkomende partij niet beperkt tot het geval waarin het directiecomité na een eerdere klacht een nieuwe rangschikking opmaakt.

Beoordeling

12. Artikel 26bis van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 luidt als volgt:

“§ 1.- In niveau A wordt, wanneer een betrekking voorzien is door bevordering tengevolge van een oproep voor kandidaatstelling binnen een federale overheidsdienst, het voorstel van rangschikking dat is opgemaakt voor elke vacante bevorderingsbetrekking, schriftelijk betekend aan alle kandidaten die hun kandidatuur geldig hebben ingediend.

Deze betekening behelst tenminste de volgende elementen:

- 1°) de rangschikking van de kandidaten;
- 2°) het aangeven aan de ambtenaar die zich benadeeld acht van de mogelijkheid binnen tien werkdagen na de betekening een klacht bij het directiecomité in te dienen en van de mogelijkheid te vragen door dit comité te worden gehoord;
- 3°) het deel van de notulen van de zitting van het directiecomité betreffende het voorstel van rangschikking.

§ 2.- De ambtenaar dient zijn klacht in bij een ter post aangetekend schrijven. Indien hij vraagt gehoord te worden, verschijnt hij persoonlijk, hij mag zich noch laten bijstaan, noch doen vertegenwoordigen.

Indien, alhoewel regelmatig opgeroepen, de ambtenaar zonder geldige verontschuldiging niet verschijnt, wordt de procedure uit zijn hoofde als afgesloten beschouwd.

Het directiecomité spreekt zich uit op grond van de schriftelijke klacht zelfs indien de ambtenaar zich op een geldige verontschuldiging kan beroepen, zodra de klacht een tweede maal op de agenda van een zitting is geplaatst.

§ 3.- Indien, ingevolge het onderzoek van de klacht, het directiecomité de oorspronkelijke rangschikking niet verandert, wordt deze beslissing enkel aan de kandidaat die de klacht heeft ingediend, bekendgemaakt.

Indien het integendeel een nieuwe rangschikking opmaakt, wordt deze volgens de in § 1 bedoelde procedure, betekend aan alle kandidaten die geldig hun kandidatuur hadden ingediend.

Indien een ambtenaar zich opnieuw benadeeld acht, kan hij een schriftelijke klacht volgens de in § 2. bedoelde procedure indienen. Hij mag niet vragen gehoord te worden.

Aan het einde van een nieuwe beraadslaging maakt het directiecomité de definitieve rangschikking bekend aan alle kandidaten die hun kandidatuur geldig ingediend hebben en geeft het die door aan de minister.”

13. De tussenkomende partij kan niet worden bijgetreden waar zij voorhoudt dat het beroep waarvan sprake in § 3, derde lid, van voormeld artikel ook van toepassing is in het geval dat het directiecomité de oorspronkelijke rangschikking niet wijzigt naar aanleiding van een ingediende klacht. Dit zou er immers toe leiden dat een gegriefde kandidaat eindeloos beroepen zou dienen in te stellen tegen de bevestigende beslissingen van het directiecomité, wat bovendien de beëindiging van een benoemings- of bevorderingsprocedure onmogelijk zou maken of nodeloos zou bemoeilijken.

14. De exceptie is ongegrond.

Ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid

15. In zoverre het onderhavige beroep tot nietigverklaring strekt tot de nietigverklaring van de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX en XXXX, dient te worden gewezen op het arrest nr. 201.412 van 1 maart 2010 inzake XXXX waarbij de Raad van State de voormelde benoemingen heeft vernietigd.

Ook wat die benoemingen betreft ontbreekt het noodzakelijk actueel belang.

16. In zoverre het onderhavige beroep tot nietigverklaring strekt tot de nietigverklaring van de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX, dient te worden gewezen op het arrest nr. 210.851 van 31 januari 2011 waarbij de Raad van State de voormelde benoemingen heeft vernietigd.

Hierdoor zijn deze benoemingen uit de rechtsorde verdwenen en moeten zij geacht worden nooit te hebben bestaan. Bijgevolg is het onderhavige beroep zonder voorwerp geworden wat deze benoemingen betreft.

17. In het arrest nr. 210.851 is vastgesteld dat XXXX hangende het geding, met ingang van 1 februari 2010, werd toegelaten tot het pensioen. Ook wat die benoeming betreft ontbreekt het rechtens vereiste actueel belang in hoofde van de verzoeker.

Een en ander leidt tot het besluit dat het beroep enkel ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de benoeming tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX.

V. Ten gronde

Eerste onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

18. De verzoeker voert in een eerste onderdeel van zijn eerste middel de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet), doordat uit het bestreden besluit niet blijkt waarom over zijn kandidatuur een ongunstige beslissing werd genomen, zodat het voor hem niet mogelijk is om aan te tonen dat de motivering van de beslissing niet afdoend is.

De verzoeker stelt dat de beoordeling die over zijn bekwaamheid werd uitgebracht een interne tegenstrijdigheid vertoont en niet te verzoenen is met het feit dat hij langer dan vijf jaar onafgebroken de hogere functies van gewestelijk directeur heeft uitgeoefend. Bovendien heeft hij voor de wijze waarop hij zijn functie uitoefende felicitaties ontvangen vanwege de administrateur en blijkt uit het verslag van het werkbezoek van 8 juli 2008 dat het CC Gent II onder zijn

leiding vlot draait en er geen aanleiding is voor remediërende opmerkingen. Hij betoogt dat hij dit en nog een aantal andere elementen naar voor heeft gebracht in zijn bezwaarschrift maar dat het directiecomité zijn bezwaarschrift niet heeft onderzocht. Integendeel heeft het comité er zich mee vergenoegd om de zogenaamde weerlegging van zijn bezwaar zoals door de administratie voorgesteld over te nemen. Hij wijst er verder op dat geen enkel advies werd gevraagd aan zijn directe hiërarchische overste. De gehanteerde motieven zijn zo vaag dat hij er zich niet kan tegen verweren.

19. De verwerende partij laat gelden dat de motivering door verwijzing naar de benoemingsvoorstellen aanvaardbaar is, indien de betrokkene voordien of gelijktijdig kennis heeft gekregen van die voorstellen, wat te dezen het geval is. Er bestaat volgens haar geen tegenstrijdigheid tussen de overweging dat de verzoeker een onbesproken ambtenaar is die aandacht heeft voor overleg, en zijn niet-benoeming om reden dat, hij de voor de functie vereiste bezieling en dynamisme mist.

Het directiecomité heeft zich aldus aangesloten bij de zienswijze van de administratie, die voorhield dat de beoordeling van verzoekers kandidatuur gesteund is op alle elementen, zowel positief als negatief, die vervat zijn in het algemeen dossier met betrekking tot zijn loopbaan. Dit advies beoordeelt globaal de uitoefening van zijn leidinggevende functie. In het advies wordt geenszins aangevoerd dat de verzoeker niet over de nodige kwaliteiten beschikt om de functie van gewestelijk directeur uit te oefenen, maar wel dat hij in mindere mate dan de overige kandidaten beschikt over de vereiste managerscapaciteiten voor de uitoefening van de functie van gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur. De verzoeker voert, aldus de verwerende partij, terecht aan dat hij gedurende meer dan vijf jaar de hogere functie van gewestelijk directeur heeft waargenomen zonder dat er opmerkingen waren over de manier waarop hij zijn taak vervulde en dat hij dienaangaande felicitaties mocht ontvangen, waarbij de verwerende partij erop wijst dat met dit element rekening werd gehouden bij de afweging van zijn titels en verdiensten. Bijgevolg werd geoordeeld dat hij minder kwaliteiten heeft als

manager dan de voorgestelde kandidaten. Dit criterium sluit aan bij wat in de profielbeschrijving van de functie werd vooropgesteld. Het is dan ook ten onrechte, zo besluit de verwerende partij, dat de verzoeker de motivering van het bestreden besluit als onbegrijpelijk bestempelt.

20. In zijn memorie van wederantwoord laat de verzoeker gelden dat hij in zijn bezwaarschrift van 19 september 2008 concrete elementen heeft aangevoerd die wijzen op de aanwezigheid van de vereiste competenties, waaronder zijn managementcapaciteiten en zijn dynamisme, maar dat het directiecomité heeft nagelaten om deze argumenten te weerleggen. De verzoeker herhaalt dat hij in het verleden meermaals werd gefeliciteerd voor de wijze waarop hij zijn functie van gewestelijk directeur ad interim heeft uitgeoefend.

21. De tussenkommende partij wijst er in haar memorie van tussenkomst vooreerst op dat het bestreden besluit afdoende gemotiveerd is door de verwijzing naar de adviezen van het directiecomité. Doordat deze adviezen werden overgenomen diende het comité zelf niet over te gaan tot een eigen onderzoek van de kandidaturen.

Zij stelt voorts dat de onberispelijke staat van dienst van de verzoeker niet impliceert dat hij hierdoor voorrang heeft op benoeming in één van de geambieerde betrekkingen, aangezien alle benoemden eveneens een onberispelijke staat van dienst kunnen voorleggen.

In een uitgebreide uiteenzetting gaat de tussenkommende partij vervolgens in op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot het goed functioneren van zijn controlecentrum en van hemzelf als leidend ambtenaar van dat centrum. Zij analyseert de stukken die de verzoeker ter adstructie van zijn stelling aanvoert en besluit dat niet zonder meer kan besloten worden dat de verzoeker als zeer geschikt zou moeten worden beschouwd, nu uit de voormelde stukken blijkt dat hij de kwaliteit van de dienst heeft opgeofferd aan de kwantiteit en dat hij zijn personeel niet optimaal heeft ingezet.

De tussenkommende partij voegt daaraan toe dat de test generieke competenties als een neutrale en objectieve proef moet beschouwd worden, aangezien alle deelnemers met dezelfde vragen en met dezelfde computerproblemen werden geconfronteerd. Het foutief of onvolledig begrijpen van een test is geen reden om hem niet valide te verklaren. Volgens haar is de test te vergelijken met een geschreven interview en is een beperkte tijd om hem af te leggen nu eenmaal een essentieel onderdeel van dergelijke testen. Zij stelt verder dat de testen 2 en 3, die peilen naar de competenties “numeriek redeneren” en “verbaal redeneren”, redelijk betrouwbaar zijn en niet echt voorbereid kunnen worden, terwijl de eerste test “organiseren” minder relevant is. Zij meent dat elke selectietest vatbaar is voor kritiek.

Zij betoogt verder dat numerieke en verbale communicatie volledig los staat van in het verleden behaalde resultaten en dat bovendien alle kandidaten voor die examens geslaagd zijn. Zij wijst er verder op dat niet alleen de resultaten van de tests maar ook de relevante elementen uit de administratieve loopbaan van de kandidaten bij de beoordeling werden betrokken.

De tussenkommende partij besluit dat de door de verzoeker behaalde resultaten de beoordeling “geschikt” niet tegenspreken. De elementen die de verwerende partij aanvoert vinden immers steun in de resultaten van Selor en in de bevindingen van de algemene inspectie en van het directiecomité. Ook inzake “organisatie en leiden van de dienst” kan de verzoeker niet de beoordeling “zeer geschikt” worden toegekend, aangezien hij zich heeft beperkt tot het behoud van wat reeds bestond, terwijl mag worden verwacht dat een gewestelijk directeur na vijf jaar zijn eigen klemtonen kan leggen.

22. De tussenkommende partij laat in haar laatste memorie gelden dat het de Raad van State niet toekomt om zich inzake de beoordeling van de kandidaten in de plaats te stellen van de benoemende overheid en dat hij enkel een appreciatie die kennelijk onjuist is mag vernietigen. Voorts kan het directiecomité

zich slechts naar behoren een oordeel vormen over de benoemingen indien elk lid vrij een beoordeling kan geven over de onderscheiden kandidaten. Het komt, aldus de tussenkommende partij, de Raad van State evenmin toe om de individuele meningen van de afzonderlijke juryleden af te keuren, behalve wanneer sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

Zij laat voorts gelden dat het directiecomité niet verplicht is om alle feitelijke en juridische argumenten te beantwoorden die worden aangevoerd. Integendeel volstaat het dat de aangevoerde argumenten in globo in de besluitvorming worden betrokken.

Beoordeling

23. De artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan het besluit ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met het besluit te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om het besluit te dragen.

Het afdoende karakter van de motivering moet niet in abstracto worden beoordeeld, maar wel rekening houdend met wat de betrokkene reeds uit andere documenten heeft vernomen. De motivering kan daarom ook steunen op een verwijzing naar andere documenten zoals adviezen of voorstellen die werden geformuleerd in het kader van de procedure die tot het eindbesluit hebben geleid, indien deze adviezen en voorstellen aan de verzoeker bekend zijn, ze zelf afdoende gemotiveerd zijn, ze worden bijgevalen in het eindbesluit en de adviezen niet tegenstrijdig zijn.

24. Uit de nota van 17 december 2007 aan de leden van het directiecomité blijkt dat bij de beoordeling van de kandidaten rekening wordt

gehouden met drie criteria, te weten alle elementen die betrekking hebben op het verloop van de administratieve loopbaan van de kandidaten, de aanwezigheid van de vereiste technische competenties, die worden beoordeeld aan de hand van een advies van de algemene inspectie, en de aanwezigheid van de vereiste generieke competenties, die moeten blijken uit een beoordeling door Selor.

De evaluatie van de generieke competenties geschiedde aan de hand van een computergestuurde test afgenomen door Selor die peilt naar het “vermogen tot organiseren” en tot het “integreren en beslissen op basis van numerieke en verbale gegevens” enerzijds, en op basis van een vragenlijst die peilt naar het “vermogen tot communiceren”, “coachen en ontwikkelen van medewerkers”, “servicegericht handelen” en “doelstellingen behalen” anderzijds.

Uit de beoordelingen die door het directiecomité werden uitgebracht over de verschillende kandidaten blijkt evenwel dat de verwerende partij groot belang hecht aan hun professioneel verleden, aan hun realisaties in de door hen uitgeoefende functies, aan de projecten die ze hebben geleid en aan hun communicatieve vaardigheden. In die mate werden de testresultaten behaald bij Selor gecorrigeerd en bijgestuurd door de vaststellingen die het directiecomité deed bij de evaluatie van de loopbaan van de verschillende kandidaten. Desbetreffend wordt verwezen naar de motivering van de benoemingen van XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX. Daaruit blijkt dat de overheid zeer veel belang hecht aan de wijze van dienen van de verschillende kandidaten.

25. In zijn bezwaarschrift en tijdens zijn verhoor laat de verzoeker in essentie gelden niet in te zien op welke gronden bij de beoordeling van zijn kandidatuur een negatieve evaluatie wordt uitgebracht over zaken als representativiteit, dynamisme, organisatietalent, het durven nemen van beslissingen en tracht hij met concrete elementen aan te tonen dat hij wel aandacht heeft voor lange termijnopportuniteiten, dat hij wel zijn dienst weet te organiseren en dat hij zijn medewerkers heeft begeleid naar verdere ontwikkeling. Tevens bekritiseert hij het verslag, in zoverre daar niet uit blijkt wie het heeft opgesteld en

laat hij gelden dat de laatste jaren niemand van de algemene inspectie nog het CC Gent II heeft bezocht. Hij vraagt derhalve dat het bestuur ook wat hem betreft rekening zou houden met zijn wijze van dienen.

26. Te dezen werd door het directiecomité het volgende overwogen aangaande het door de verzoeker ingediende bezwaarschrift:

“De aandacht wordt er op gevestigd dat het uitgebrachte advies met betrekking tot de hr. XXXX gesteund is op alle elementen (positief en/of negatief) die vervat zijn in het algemeen dossier met betrekking tot zijn loopbaan. Dit advies heeft betrekking op de algemene wijze van uitoefening van zijn leidinggevende functie. Het houdt geenszins in dat hij over geen kwaliteiten beschikt om de functie van gewestelijk directeur uit te oefenen maar dat hij in mindere mate dan de voorgestelde kandidaat beschikt over de vereiste manageriale kwaliteiten voor de uitoefening van de gesolliciteerde functie.

Met betrekking tot de evaluatie van de generieke competenties bij SELOR wordt opgemerkt dat met het oog op het waarborgen van het principe van gelijkheid (art. 11 van de grondwet) alle kandidaten op dezelfde wijze aan dezelfde evaluatie werden onderworpen. De resultaten van deze evaluatie maken evenwel maar een deel uit van de elementen van hoger vermeld algemeen dossier.”

27. De formele motiveringsplicht verplicht de verwerende partij er niet toe een antwoord te geven op alle argumenten die de verzoeker in de loop van het besluitvormingsproces naar voren heeft gebracht. Het volstaat dat de verzoeker uit de weergegeven motieven kan afleiden waarom zijn argumenten in hun geheel niet werden aanvaard. Te dezen blijkt dat het directiecomité niet heeft aangegeven waarom met de argumenten van de verzoeker geen rekening kon worden gehouden.

In het licht van de houding die het bestuur heeft aangenomen, met name de vaststelling dat het voor bepaalde kandidaten heeft aangenomen dat de resultaten van de testen afgenomen door Selor konden genuanceerd en gerelativeerd worden door de wijze van dienen van de kandidaten, mocht van het bestuur verwacht worden dat het zou aangeven waarom voor de verzoeker geen rekening kon gehouden worden met zijn wijze van dienen om de negatieve punten

van de testen van Selor te corrigeren, wat hij uitvoerig in zijn bezwaarschrift heeft uiteengezet.

Door daarop niet te antwoorden in de loop van de benoemingsprocedure is de motivering van het voorstel om de verzoeker niet te benoemen, niet afdoende.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

VI. Anonimisering

28. De tussenkommende partij vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 22 juni 2009 waarbij XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX worden benoemd tot gewestelijk directeur bij een fiscaal bestuur.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de natuurlijke personen niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 mei 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche